

„Etnosocializacija“ IV užsiėmimas

Užsiėmimo tema – PASITIKĖJIMAS

Tikslas – ugdyti vaikų pasitikėjimą vienas kitu ir parodyti, kad kartu galima nuveikti daugiau darbų.

Uždaviniai:

- Išmokyti vaikus išgirsti ir pajauti vienas kitą.
- Ugdyti komandinio darbo gebėjimus.
- Kurti aplinką kurioje vaikai pasitikėtų kitais.
- Išmokyti vaikus vertinti kitų gebėjimus.

Užsiėmimo trukmė apie 1,5 val. Programa susideda iš 3 dalių: a) **žaidimai** (tikslas – ugdyti vaikų gebėjimą bendradarbiauti, pasitelkus aktyvų judėjimą bei greitą mąstymą); b) **muzikinės improvizacijos** (tikslas – ugdyti vaikų gebėjimą susitelkti į paties atliekamą darbą bei tuo pat metu girdėti, kaip muzikuoja kiekvienas užsiėmimo narys); c) **pasaka** (tikslas – nurimti, susitelkti ir tiesiog pamąstyti apie užsiėmimo temą, kurią pasaka atskleidžia geriausiai).

Žaidimai

- **Pasitikėjimo žaidimas.** Kambaryje netvarkingai išdėliojamos kėdės – kliūtys. Vienam vaikui užrišamos akys. Jis apsukamas keletą kartų. Kitam vaikui parodomas „maršrutas“, kurį jis tik žodžių pagalba turės nusakyti nematančiajam, kur ir kaip nueiti. Matantysis vaikas turi stengtis kuo tiksliau nusakyti, kiek žingsnių į kurią pusę žengti, kada apsisukti ir pan. Negalima prisiliesti prie kėdžių. Sėkmingai įveikus kliūtį vaikai poroje pasikeičia vaidmenimis. Po to eina kita vaikų pora.
 - Gali žaisti 10-15 žmonių.
 - Tiek viduje, tiek lauke.
 - Papildomos priemonės: skarelė, kėdės arba kiti stambūs daiktai.

Muzikinės improvizacijos

- **Grojimas įvairiais daiktais.** Naudojami teptukai, kamuoliai, šaukštai, raktai, dėžutės ir kiti daiktai, kuriuos pavyksta rasti aplinkui. Iš pradžių visi kartu vaikai išbando, kaip skamba jų

instrumentas. Keliamas triukšmas. Tuomet dirigento paprašyti vaikai po vieną parodo savo instrumento skambesį. Pagal instrumentų specifiką jie suskirstomi į 4 grupes, kurios groja skirtingą ritmiką, vis kitame aukštyje dainuoja – skanduoja skirtingus žodžius:

1. Buva dūda Vilniuj;
2. Gal buva, gal ir ne;
3. Buva buva, kaip nebuva;
4. Brolyt, nežinau, aš namie nebuva.

Taip gimsta instrumentinė – vokalinė sutartinė „Buva dūda Vilniuj“. Kiekvienai grupei dirigentas parodo, kada įstoti. Vaikai reaguoja į rodomus ženklus garsinti ir tylinti savo atliekamą kūrinį. Sutartinė suskamba gražiai ir džiaugsmingai, vaikai supranta, kad galima groti ne tik įprastais instrumentais, bet ir viskuo, kas randama aplinkui, ir susiklausius, susirepetavus galima atlikti puikią muziką, jei dirbama išvien visiems kartu.

- **Šokiai: Lelinderis ir Trepsiukas.** Vaikai pasiskirsto po du. Dažniausiai būna mažiau berniukų, tad kai kurioms mergaitėms tenka šokti su mergaitėmis. Poros sustoja viena paskui kitą ratu (berniukai rato vidury). Pirmiausia bandomas prisiminti jau ankstesniame užsiėmime mokytasis **Lelinderis**: 1.) Susikabinimas. Mergaitė uždeda dešinę ranką ant berniuko dešinės, berniukas per petį savo kaire ranka paima mergaitės kairę. 2.) Šokio eiga. Vaikai pagal muziką 3 taktus (6 žingsnius) eina ratu. 4 takte pasisuka vienas į kitą, lieka susikabinę tik dešinėm rankom, vienas kitam linkteli tartum pasisveikindami. Ir vėl antrą kartą pakartoja tą patį. Antroje šokio dalyje po linktelėjimo lieka taip susikabinę dešinėm rankom. Pirmame takte vaikai žengia susikabinę vieną žingsnelį link vienas kito, antrame po žingsnelį eina atgal. Trečiame berniukas apsuka mergaitę po ranka, ketvirtame vienas kitam linkteli. Tas pats pakartojama du kartus ir vėl šokama nuo pradžių. Šiame šokyje vaikai dainuoja. Tekstas kuriamas ir improvizuojamas vietoje, pvz.: „Eisim vyrai, eisim vyrai, čir vir vyrai pažvejot (2x.). Gal rasim, gal rasim, gal atrasim ešerį (2x.)“. Dar einama grybaut, atrandamas lepšis; uogaujant avietės ir t.t. ... Po kiekvieno posmelio mergaitės pereina į priekį pas šalia esantį berniuką.

Trepsiukas. Pirma dalis. Susikabinimas toks pat, kaip Lelinderyje. Pora paskui porą eina ratu, kas antrame takte tris kartus sutrepsėdama. Penktame-šeštame takte poros eina smukliais žingsneliais atbulomis. Septintame pora apsisuka apie savo ašį, aštuntame sustoja ir tris kartus sutrepsi. Ši visa dalis kartojama 2 kartus. Antra dalis. Poros pasileidžia, vienas į kitą atsisuka

veidu. Tuomet kiekvienas žengia du žingsnius į savo dešinę, susitinka su kaimynu, linkteli jam ir tris kartus sutrepsi. Tai įvyksta per du taktus. Per sekančius du eina kiekvienas taip pat į savo kairę ir taip grįžta prie savo partnerio. Per 5-6 taktus vaikai poroje vienas kitą apeina iš pradžių per dešinę petį: niekur nesisukinėjama, žiūrima į tą pačią pusę, tiesiog pro nugarą apeina vienas kitą, o per 7-8 taktus taip pat apeina per kairį petį. Ši dalis taip pat kartojama 2 kartus. Tuomet vėl grįžta pirmoji dalis, šokama nuo pradžių.

Pasaka

Pasaka apie rope. Vaikai susėda ratu. Pasiskirsto vaidmenimis (senelis, senelė, anūkėlė, šuniukas, kačiukas, pelytė). Visos pasakos metu išgirdę paminėtą savo veikėją, vaikai atlieka tam tikrus veiksmus: senelis atsistoja, pakelia rankas ir sako „aš senelis“, senelė susiima už galvos ir sako „ajajajai“, anūkėlė iškelia rankas į viršų sušukdama „yes“, šuniukas suloja „au au au“, kačiukas sumiauksi „miau“, pelytė sucypia „cyp cyp cyp“. Daugiausia „darbo“ čia gauna senelis, nes jis pirmasis pasirodo pasakoje 😊 Vaikams tenka atidžiai ir susikaupus klausytis pasakos, kad nepraleistų pro ausis savo „vaidmens“. Vaikai kūrybiškai žiūrėjo į šią užduotį – ne paprastai pasisakydavo jiems skirtu metu, o stengėsi kuo įdomiau tai padaryti, pasirodyti esantys iš tiesų šaunūs.

Užsiėmimo įvertinimas – visi sustoja ratu ir per rankas leidžiamas būgnas (arba kitas instrumentas). Vaikai turi pasisakyti kaip jaučiasi, kas jiems patiko arba nepatiko užsiėmimo metu. Kalbėti gali tik tas, kas turi instrumentą, kiti privalo jį išklaudyti iki galo. Prieš pradėdant kalbėti sumušamas būgnas – ženklas kitiems susikaupti ir išklaudyti.

Pasaka apie ropę

Gyveno senelis ir senutė. Prie savo trobelės jie turėjo daržą. Senelis pavasarį pasodino ropę. Ropė augo augo ir labai didelė užaugo. Išėjo senelis į daržą ropės rauti. Rauna rauna – neišrauna. Paėmė iš kitos pusės rauna. Rauna – niekaip neišrauna. Senelis pasišaukė senutę:

– Senute, senute, atei padėk man!

Senutė įsikibo į senelį, senelis – į ropę. Rauna rauna – niekaip neišrauna. Pasišaukė anūkėlę:

– Anūkėle, anūkėle atei padėk mums!

Mergaitė įsikibo į senutę, senutė - į senelį, senelis - į ropę. Rauna rauna – niekaip neišrauna. Pasišaukė šuniuką:

– Šuniuk, atei padėk mums!

Šuniukas įsikibo į anūkėlę, anūkėlė – į senutę, senutė – į senelį, senelis – į ropę. Visi rauna rauna – niekaip neišrauna. Pasišaukė kačiuką:

– Kačiuk, atei padėk mums!

Kačiukas įsikibo į šuniuką, šuniukas – į anūkėlę, anūkėlė – į senutę, senutė – į senelį, senelis – į ropę. Visi rauna rauna- niekaip neišrauna. Pasišaukė pelytę:

– Pelyte, pelyte atei padėk mums!

Pelytė įsikibo į kačiuką, kačiukas – į šuniuką, šuniukas – į anūkėlę, anūkėlė – į senutę, senutė – į senelį, senelis – į ropę. Visi kaip patraukė, ropė tik keberiokšt, ir išrovė tą ropę.